1119

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 2001 r.

w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych.

Na podstawie art. 93 i art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymogi odnośnie do zgłoszenia wynalazku i wzoru użytkowego,

2) szczegółowy zakres i tryb rozpatrywania oraz badania zgłoszeń w Urzędzie Patentowym,

3) sposób i formę ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku i wzoru użytkowego oraz zakres, w jakim Urząd Patentowy może dokonywać poprawek w skrócie opisu,

4) formę sporządzanego sprawozdania o stanie techniki i sposób oraz termin udostępniania go osobom trzecim.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. — Prawo własności przemysłowej, a powołane artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły tej ustawy,

2) Urzędzie Patentowym — rozumie się przez to Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej,

3) zgłaszającym — rozumie się przez to osobę, która w imieniu własnym dokonała zgłoszenia wynalazku albo wzoru użytkowego w Urzędzie Patentowym,

4) zgłoszeniu krajowym — rozumie się przez to zgłoszenie wynalazku lub wzoru użytkowego wniesione do Urzędu Patentowego na podstawie ustawy,

5) zgłoszeniu dodatkowym — rozumie się przez to zgłoszenie wynalazku, zawierające wniosek o udzielenie patentu dodatkowego,

6) międzynarodowej klasyfikacji patentowej — rozumie się przez to klasyfikację według aktualnej edycji, ustanowionej na podstawie Porozumienia strasburskiego z dnia 24 marca 1971 r. w sprawie międzynarodowej klasyfikacji patentowej (Wiadomości Urzędu Patentowego z 1997 r. Nr 5),

7) układzie — rozumie się przez to Układ o współpracy patentowej, sporządzony w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 70, poz. 303 i z 1994 r. Nr 73, poz. 330),

8) regulaminie — rozumie się przez to regulamin do układu (Wiadomości Urzędu Patentowego z 1993 r. Nr 8),

9) zgłoszeniu międzynarodowym — rozumie się przez to zgłoszenie wynalazku lub wzoru użytkowego, dokonane na podstawie układu,

10) urzędzie przyjmującym — rozumie się przez to Urząd Patentowy, działający jako organ, do którego są wnoszone zgłoszenia międzynarodowe na podstawie układu,

11) urzędzie wyznaczonym — rozumie się przez to Urząd Patentowy, działający jako organ państwa wyznaczony przez zgłaszającego, zgodnie z rozdziałem I układu,

12) urzędzie wybranym — rozumie się przez to Urząd Patentowy, działający jako organ państwa wybrany przez zgłaszającego, zgodnie z rozdziałem II układu,

13) Biurze Międzynarodowym — rozumie się przez to Międzynarodowe Biuro Światowej Organizacji Własności Intelektualnej,

14) Międzynarodowym Organie Poszukiwań — rozumie się przez to organ, o którym mowa w art. 16 układu,

15) opłacie za przekazanie — rozumie się przez to opłatę pobieraną od zgłoszenia międzynarodowego przez urząd przyjmujący,

16) opłacie krajowej — rozumie się przez to opłatę pobieraną od zgłoszenia międzynarodowego przez urząd wyznaczony lub urząd wybrany.

§ 3. Przepisy rozporządzenia dotyczące zgłoszeń krajowych stosuje się odpowiednio do zgłoszeń międzynarodowych w sprawach nieuregulowanych przepisami układu i regulaminu oraz przepisami § 41—46 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 2

Zgłoszenie wynalazku

§ 4. 1. Zgłoszenie wynalazku, oprócz elementów wymienionych w art. 31 ust. 1 ustawy, powinno obejmować w szczególności:

1) dowód pierwszeństwa, jeżeli zgłaszający ubiega się o przyznanie mu uprzedniego pierwszeństwa,

2) oświadczenie zgłaszającego wskazujące, jakie daty pierwszeństwa zastrzega się dla poszczególnych zastrzeżeń patentowych zawartych w zgłoszeniu (oświadczenie o datach pierwszeństwa), jeżeli zgłaszający korzysta z uprzedniego pierwszeństwa,

3) oświadczenie zgłaszającego o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa, jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na zgłaszającego,

4) pełnomocnictwo, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika.

2. Wraz z dowodem pierwszeństwa należy złożyć oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 5. 1. Podanie zgłoszenia wynalazku powinno zawierać co najmniej:

1) nazwisko i imię lub nazwę oraz adres lub siedzibę zgłaszającego,

2) nazwisko i imię oraz adres pełnomocnika, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika,

3) wniosek o udzielenie patentu albo patentu dodatkowego, ze wskazaniem numeru patentu głównego albo numeru zgłoszenia wynalazku w celu udzielenia patentu głównego,

4) tytuł wynalazku,

5) nazwisko i imię oraz adres twórcy wynalazku,

6) wskazanie podstawy prawa do patentu, jeżeli zgłaszający nie jest twórcą wynalazku,

7) podpis zgłaszającego lub pełnomocnika, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika.

2. Podanie, o którym mowa w ust. 1, może również zawierać:

1) oświadczenie zgłaszającego, że chce skorzystać z uprzedniego pierwszeństwa, jeżeli ubiega się o przyznanie tego pierwszeństwa, wskazujące co najmniej datę i kraj dokonania pierwszego zgłoszenia lub nazwę, miejsce i kraj wystawy oraz datę wystawienia wynalazku na wystawie,
2) wskazanie osoby upoważnionej do odbioru korespondencji, jeżeli jest kilku zgłaszających i nie działają oni przez wspólnego pełnomocnika,
3) spis załączonych dokumentów.

§ 6. 1. Opis wynalazku, zwany dalej „opisem", powinien w kolejności określać:

1) tytuł wynalazku, który będzie jednoznacznie formułować przedmiot wynalazku w odniesieniu do podanych w opisie i w zastrzeżeniach patentowych cech technicznych rozwiązania; nie może on zawierać nazw fantazyjnych i imion własnych ani sformułowań odnoszących się bezpośrednio do zalet bądź nowych cech wynalazku,
2) dziedzinę techniki, której dotyczy wynalazek,
3) stan techniki, znany zgłaszającemu i przydatny do zrozumienia wynalazku, a zwłaszcza jego nowości i poziomu wynalazczego, do poszukiwań w stanie techniki związanym z wynalazkiem i do badania zgłoszonego wynalazku; zaleca się, aby w tej części opisu przytaczać także dane bibliograficzne publikacji dotyczących stanu techniki; dopuszcza się zobrazowanie stanu techniki rysunkami na osobnych arkuszach z zaznaczeniem, że dotyczą one stanu techniki, przy czym rysunki mogą być zamieszczone w zgłoszeniu po rysunkach dotyczących zgłoszonego wynalazku; w celu rozróżnienia rysunki dotyczące stanu techniki powinny być oznaczone skrótem „pos." oznaczającym postać i kolejnymi cyframi rzymskimi,
4) wynalazek, ujawniając go, zgodnie z zastrzeżeniami patentowymi, w taki sposób, aby zarówno jego istota, jak i całe rozwiązanie były zrozumiałe w stopniu potrzebnym do zrealizowania wynalazku; jeżeli ujawnienie wynalazku z zakresu biotechnologii nie może być dostatecznie dokonane w opisie, należy dodatkowo powołać się na zdeponowany mikroorganizm, wskazując co najmniej nazwę i siedzibę instytucji, w której złożono depozyt, i nadany przez tę instytucję numer jego przyjęcia, albo wskazać na powszechną dostępność mikroorganizmu,
5) ewentualne korzystne skutki wynalazku w odniesieniu do dotychczasowego stanu techniki,
6) figury rysunków, jeżeli zgłoszenie wynalazku zawiera rysunki,
7) szczegółowo co najmniej jeden przykład realizacji wynalazku, z powołaniem się na rysunki, jeżeli zgłoszenie wynalazku zawiera rysunki,
8) zastosowanie wynalazku, jeżeli nie wynika to jasno z innych części opisu lub z charakteru wynalazku.

2. Opis nie może zawierać treści sprzecznych z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami albo określających cechy i zalety, których wynalazek w sposób oczywisty nie posiada, a także określeń fantazyjnych i imion własnych.

3. Do opisu w zgłoszeniu o uzyskanie patentu, o którym mowa w art. 30 ustawy, zwanym dalej „zgłoszeniem dodatkowym", stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2, jednakże część opisu określona w ust. 1 pkt 3 powinna przedstawiać wynalazek będący przedmiotem patentu głównego oraz podawać numer patentu głównego (numer zgłoszenia).

§ 7. 1. Zastrzeżenia patentowe, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 ustawy, nie powinny podawać, jakich cech wynalazek nie posiada. Nie powinny one też zawierać sformułowań mających charakter oceny wynalazku lub oceny poszczególnych jego cech. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. W zastrzeżeniu patentowym nie należy podawać cech, które nie zostały przedstawione w opisie.

3. Jeżeli, uwzględniając złożoność wynalazku, zgłaszający sformułował więcej niż jedno zastrzeżenie, zastrzeżenia te powinny być kolejno ponumerowane cyframi arabskimi.

§ 8. 1. Zastrzeżenie niezależne, o którym mowa w art. 33 ust. 4 ustawy, powinno zawierać:

1) część nieznamienną, podającą zespół cech technicznych niezbędny do określenia przedmiotu wynalazku; część nieznamienna powinna rozpoczynać się od tytułu wynalazku lub od tej części tytułu wynalazku, która dotyczy wynalazku zastrzeganego danym zastrzeżeniem, a w uzasadnionym przypadku może ograniczać się tylko do tytułu wynalazku lub odpowiedniej jego części,
2) część znamienną, poprzedzoną wyrazami „znamienny tym, że", podającą zwięźle te cechy techniczne (cechy znamienne) zastrzeganego wynalazku, które mają go wyróżniać spośród innych rozwiązań technicznych mających zespół cech określonych w części nieznamiennej; w przypadku związku chemicznego powinna przedstawiać ona strukturę związku łącznie z określeniem podstawników.

2. Do zastrzeżenia niezależnego w zgłoszeniu dodatkowym stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1. Część nieznamienna zastrzeżenia niezależnego powinna podawać:

1) zespół cech technicznych, będący zespołem cech technicznych wynalazku chronionego patentem głównym,
2) numer patentu głównego poprzedzony wyrazami „według patentu nr ..." lub odpowiednio numer zgłoszenia, gdy patentu jeszcze nie udzielono.

3. Zastrzeżenie zależne, o którym mowa w art. 33 ust. 4 ustawy, powinno zawierać w kolejności:

1) krótkie oznaczenie zastrzeganego przedmiotu, stanowiące skrócony tytuł wynalazku lub skróconą odpowiednią część tytułu wynalazku,
2) powołanie się na zastrzeżenie lub zastrzeżenia, od którego lub których jest ono zależne; powołanie to

powinno podawać numer lub numery powołanych zastrzeżeń,

3) część znamienną poprzedzoną słowami „znamienny tym, że", podającą cechy znamienne zastrzegane dodatkowo danym zastrzeżeniem zależnym.

4. Zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 3, może być zależne od dwóch lub od większej liczby innych zastrzeżeń (zastrzeżenie wielokrotnie zależne) tylko alternatywnie. W takim przypadku część zastrzeżenia zależnego, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powinna między numerami zastrzeżeń zawierać wyraz „albo". Zastrzeżenie wielokrotnie zależne nie może być powoływane w innym zastrzeżeniu wielokrotnie zależnym, jak również nie może być uzależnione od więcej niż jednego zastrzeżenia niezależnego.

5. Zapis zależności zastrzeżenia od jednego zastrzeżenia stosuje się, gdy zastrzeżenie zależne obok własnych cech znamiennych obejmuje wszystkie cechy zastrzeganego przedmiotu podane w zastrzeżeniu, od którego jest ono zależne.

6. Zapis zależności zastrzeżenia od więcej niż jednego zastrzeżenia stosuje się, gdy zastrzeżenie zależne obok własnych cech znamiennych obejmuje wszystkie cechy zastrzeganego przedmiotu podane w zastrzeżeniu, od którego jest ono zależne, rozważane osobno w związku z każdym zastrzeżeniem, od którego jest zależne.

7. Zastrzeżenia nie powinny odsyłać do opisu lub rysunków. W szczególności nie powinny zawierać takich określeń, jak: „jak jest to opisane w części... opisu" lub „jak to przedstawiono na figurze... rysunku".

8. Jeżeli zgłoszenie zawiera rysunek, to zastrzeżenia, po podaniu poszczególnych cech znamiennych, powinny zawierać oznaczenia odsyłające do poszczególnych fragmentów rysunku odpowiadających tym cechom. Oznaczenia te powinny być umieszczone w nawiasach i podkreślone. Jeżeli umieszczenie w zastrzeżeniach tych oznaczeń nie przyczynia się wyraźnie do lepszego zrozumienia zastrzeżeń, oznaczeń nie należy umieszczać.

9. Jeżeli zgłaszający ubiega się o przyznanie pierwszeństw oznaczonych według więcej niż jednej daty, to treść zastrzeżeń, a jeśli zgłoszenie zawiera zastrzeżenia zależne — także i układ ich zależności powinny być takie, aby każdemu z zastrzeżeń odpowiadała tylko jedna data pierwszeństwa.

§ 9. W zgłoszeniach dotyczących w szczególności nowego związku chemicznego lub wynalazku mikrobiologicznego, w których, ze względu na przedmiot wynalazku, jest utrudnione redagowanie zastrzeżeń patentowych zgodnie z przepisami § 8 ust. 1—6, można poprzestać na określeniu w zastrzeżeniu struktury związku chemicznego, a w odniesieniu do wynalazków mikrobiologicznych — na określeniu sekwencji nukleotydów oraz aminokwasów lub na powołaniu się na zdeponowany mikroorganizm, ze wskazaniem instytucji, w której złożono depozyt, i nadany przez tę instytucję numer jego przyjęcia.

§ 10. 1. Rysunki, o których mowa w art. 31 ust. 2 ustawy, powinny przedstawiać przedmiot wynalazku w tylu ujęciach, ile stosownie do jego złożoności jest potrzebne do zrozumienia wynalazku w połączeniu z opisem i zastrzeżeniami patentowymi. Poszczególne figury na rysunkach mogą obejmować przekroje i określone części przedmiotu wynalazku.

2. Jeżeli charakter wynalazku pozwala na jego zobrazowanie za pomocą rysunków, a nie są one niezbędne do zrozumienia wynalazku, to zgłaszający może włączyć rysunki do zgłoszenia.

3. Z zastrzeżeniem § 11 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 4, chemiczne wzory strukturalne, jeżeli zostały przedstawione na odrębnych arkuszach, uważa się za rysunki. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o figurach, należy przez to rozumieć także poszczególne chemiczne wzory strukturalne, oznaczone jako wzór.

4. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Skrót opisu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy, zwany dalej „skrótem", powinien zawierać także:

1) wskazanie instytucji, w której złożono depozyt, i nadanego przez te instytucje numeru jego przyjęcia, w celu należytego ujawnienia wynalazku — jeżeli zgłaszający powołuje się na zdeponowany mikroorganizm,

2) wzór chemiczny — jeżeli wymaga tego przedmiot wynalazku, który spośród wszystkich wzorów zawartych w zgłoszeniu najlepiej charakteryzuje wynalazek; w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się umieszczenie w skrócie więcej niż jednego wzoru strukturalnego; wzory strukturalne mogą być narysowane na oddzielnym arkuszu dołączonym do skrótu.

2. Skrót powinien podawać numer tej figury rysunku, która spośród figur znajdujących się w zgłoszeniu najlepiej obrazuje wynalazek. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się wskazanie więcej niż jednej figury rysunku.

3. Skrót powinien być zwięzły i nie przekraczać 1/3 strony formatu A4. Skrót nie powinien zawierać stwierdzeń co do zalet i wartości wynalazku ani informacji i przewidywań co do stosowania wynalazku w określonym miejscu, czasie lub przez określone osoby. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Po każdej z głównych cech technicznych wynalazku, wymienionej w skrócie i zobrazowanej za pomocą wskazanej figury rysunku, powinny być umieszczone w nawiasie i podkreślone oznaczenia odsyłające do tej figury.

5. Urząd Patentowy może dokonać korekty skrótu w celu dostosowania go do wymagań określonych w ust. 1—4 lub usunięcia oczywistych pomyłek i błędów gramatycznych, jeżeli nie jest to połączone z potrzebą dokonania znaczących zmian w tekście skrótu. Do celów ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku może być również dokonana korekta tytułu wynalazku w zakresie określonym w § 6 ust. 1 pkt 1.

§ 12. Terminologia i oznaczenia powinny być jednolite w całym zgłoszeniu i zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami oraz powszechnie przyjętą praktyką.

§ 13. 1. Opis, zastrzeżenia i rysunki powinny być złożone w trzech egzemplarzach, skrót opisu w dwóch, pozostałe części zgłoszenia — w jednym egzemplarzu.

2. Opis, zastrzeżenia, skrót oraz rysunki powinny być podpisane przez zgłaszającego lub jego pełnomocnika.

§ 14. Szczegółowe wymagania dotyczące zgłoszenia wynalazku określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Jeżeli zgłaszający korzysta z możliwości połączenia dwóch lub więcej wynalazków w jednym zgłoszeniu, dopuszcza się następujące możliwości:

1) włączenie do zgłoszenia, obok zastrzeżenia niezależnego dotyczącego wytworu, jednego zastrzeżenia niezależnego dotyczącego sposobu specjalnie przystosowanego do wytwarzania tego wytworu, a także jednego zastrzeżenia niezależnego dotyczącego urządzenia bądź innego środka technicznego przeznaczonego specjalnie do stosowania tego sposobu, albo
2) włączenie do zgłoszenia, obok zastrzeżenia niezależnego dotyczącego sposobu, jednego zastrzeżenia niezależnego dotyczącego urządzenia bądź innego środka technicznego przeznaczonego specjalnie do stosowania tego sposobu, albo
3) włączenie do zgłoszenia, obok zastrzeżenia niezależnego dotyczącego wytworu, jednego zastrzeżenia niezależnego dotyczącego sposobu specjalnie przystosowanego do wytworzenia tego wytworu, a także jednego zastrzeżenia niezależnego dotyczącego zastosowania tego wytworu.

2. Z zachowaniem ust. 1 dopuszcza się:

1) umieszczenie w zgłoszeniu dwóch lub więcej zastrzeżeń niezależnych w ramach tej samej kategorii wynalazków (wytwór, sposób lub urządzenie), których objęcie wspólnym zastrzeżeniem nie jest możliwe lub jest utrudnione,
2) umieszczenie w zgłoszeniu uzasadnionej liczby zastrzeżeń zależnych zastrzegających szczególne postacie wynalazku zastrzeganego w zastrzeżeniu niezależnym.

Rozdział 3

Zgłoszenie wzoru użytkowego

§ 16. 1. Do zgłoszenia wzoru użytkowego przepisy § 4—8, § 10—14 oraz § 15 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Zgłoszenie wzoru użytkowego może zawierać tylko jedno zastrzeżenie niezależne.

3. W celu sprecyzowania cech wymienionych w zastrzeżeniach niezależnych oraz do przedstawienia cech różnych postaci przedmiotu lub jego części składowych można w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, zawrzeć zastrzeżenia zależne.

4. Rysunki wzoru użytkowego, o których mowa w art. 97 ust. 2 ustawy, powinny, w razie potrzeby, przedstawiać na figurze oznaczonej nr 1 ogólny widok przedmiotu zgłoszenia, a na dalszych figurach odpowiednie przekroje i części składowe ze szczegółami pozwalającymi odtworzyć dokładną postać detali z zachowaniem proporcji (bez wymiarowania liniowego) i wielkości kątowych.

5. Jeżeli w zgłoszeniu są ujęte różne postacie przedmiotu, wskazanie na rysunku proporcji części składowych i wielkości kątowych może się odnosić do przykładu wykonania.

6. Zastrzeżenia zależne dotyczące poszczególnych postaci części składowych wzoru użytkowego powinny powoływać odpowiednią figurę rysunku, na której zobrazowano szczegółową postać przedmiotu wzoru użytkowego.

Rozdział 4

Rozpatrywanie zgłoszenia wynalazku i wzoru użytkowego

§ 17. 1. Po otrzymaniu zgłoszenia Urząd Patentowy niezwłocznie dokonuje czynności, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy.

2. W przypadku dokonania zgłoszenia telefaksem Urząd Patentowy po otrzymaniu oryginału zgłoszenia stwierdza datę jego wpływu oraz sprawdza jego tożsamość z telefaksem.

3. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że oryginał zgłoszenia wpłynął po upływie 30 dni od daty nadania telefaksu lub nie jest on tożsamy z telefaksem, lub że na podstawie telefaksu nie da się ustalić, z powodu jego nieczytelności, danych dotyczących ujawnienia wynalazku i zakresu żądanej ochrony, za datę zgłoszenia wynalazku uznaje datę dostarczenia oryginału, wydając w tej sprawie postanowienie.

§ 18. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że w podaniu nie została wskazana, zgodnie z art. 32 ustawy, podstawa prawa do patentu, zawiadamia o tym zgłaszającego, wyznaczając mu termin do usunięcia tego braku.

2. W razie niezastosowania się przez zgłaszającego w wyznaczonym terminie do postanowienia Urzędu Patentowego, zgłoszenie uważa się za wycofane, a postępowanie umarza się.

§ 19. 1. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi brak opłaty za zgłoszenie, wzywa zgłaszającego do jej uiszczenia w terminie miesiąca. W tym samym terminie zgłaszający może złożyć wniosek o zwolnienie go z części opłaty.

2. W razie nieuiszczenia tej opłaty i niezłożenia wniosku o zwolnienie z opłaty, zgłoszenie uważa się za wycofane, a postępowanie umarza się.

§ 20. 1. W przypadku stwierdzenia braku skrótu Urząd Patentowy wzywa zgłaszającego do usunięcia tego braku w wyznaczonym terminie. W razie nienadesłania skrótu w wyznaczonym terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane, a postępowanie umarza się.

2. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że przed ogłoszeniem o zgłoszeniu został ograniczony przedmiotowy zakres żądanej ochrony, wzywa zgłaszającego do skorygowania skrótu w wyznaczonym terminie. Korekty takiej może dokonać sam Urząd Patentowy, jeżeli nie wymaga to znaczącego przeredagowania całego tekstu.

§ 21. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi występowanie w zgłoszeniu braków innych niż wymienione w § 18—20, wskazuje je zgłaszającemu i wydaje postanowienie wzywające do ich usunięcia pod rygorem umorzenia postępowania, z zastrzeżeniem § 25. Postanowienie wymaga uzasadnienia, w którym zostanie wskazany przepis naruszony przez zgłaszającego.

§ 22. W uzasadnionych przypadkach Urząd Patentowy może wezwać zgłaszającego do nadesłania, w wyznaczonym terminie, dowodów i wyjaśnień dotyczących zgłoszenia, w szczególności do uzasadnienia prawa do patentu lub patentu dodatkowego albo prawa do uprzedniego pierwszeństwa.

§ 23. 1. Urząd Patentowy dokonuje ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, zgodnie z art. 43 ustawy, zamieszczając w „Biuletynie Urzędu Patentowego" następujące dane:

1) co najmniej jeden symbol międzynarodowej klasyfikacji patentowej,
2) numer zgłoszenia wynalazku,
3) datę zgłoszenia wynalazku,
4) datę i kraj uprzedniego pierwszeństwa oraz numer zgłoszenia lub oznaczenie wystawy,
5) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego,
6) miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
7) nazwisko i imię wynalazcy,
8) tytuł wynalazku,
9) skrót opisu, w razie potrzeby z figurą rysunku,
10) liczbę zastrzeżeń,
11) daty wprowadzenia zmian zastrzeżeń, jeżeli miały miejsce.

2. Datą ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku jest dzień, w którym dane określone w ust. 1 zostały opublikowane w „Biuletynie Urzędu Patentowego".

3. W miejsce skrótu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Urząd Patentowy może zamieścić zastrzeżenie patentowe, jeżeli uzna, że wynalazek jest w nim lepiej przedstawiony.

§ 24. 1. Nie dokonuje się ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, jeżeli:

1) przed terminem ogłoszenia Urząd Patentowy umorzył postępowanie,
2) Urząd Patentowy odmówił udzielenia patentu, a decyzja w takiej sprawie stała się ostateczna,
3) umorzenie postępowania nastąpi na wyraźny wniosek zgłaszającego o wycofaniu zgłoszenia, złożony co najmniej na dwa tygodnie przed terminem ogłoszenia bądź później, ale przed zakończeniem przygotowań technicznych do publikacji.

2. W razie zaskarżenia takiej decyzji Urząd Patentowy postępuje zgodnie z art. 43 ust. 3 ustawy.

§ 25. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 48 ustawy, Urząd Patentowy zawiadamia zgłaszającego o przeszkodach przyznania uprzedniego pierwszeństwa, wyznaczając termin na złożenie wyjaśnień lub usunięcie braków.

§ 26. 1. W przypadku wezwania do dokonania zgłoszenia wydzielonego, o którym mowa w art. 39 ustawy, uiszczoną już opłatę, dotyczącą zgłoszenia wynalazku, uważa się za opłatę dotyczącą zgłoszenia wynalazku określonego w pierwszym spośród zastrzeżeń podtrzymywanych przez zgłaszającego, które zachowuje też numer zgłoszenia pierwotnego. Pozostałym zgłoszeniom nadaje się numery odpowiadające dacie wpływu, z zachowaniem pierwotnej daty zgłoszenia. Zgłaszający jest obowiązany uiścić opłaty za zgłoszenia wydzielone.

2. Jeżeli o pierwszym zgłoszeniu Urząd Patentowy dokonał już ogłoszenia, zgodnie z art. 43 ustawy, dokonane następnie zgłoszenia wydzielone, o których mowa w ust.1, nie podlegają ponownemu ogłoszeniu.

3. Jeżeli zgłaszający nie dokona, w wyznaczonym terminie, oddzielnych zgłoszeń wynalazków lub nie uiści za nie opłat, uważa się, że zgłoszenie dotyczy wynalazku określonego na pierwszym miejscu w zastrzeżeniach patentowych. W tym przypadku w części dotyczącej pozostałych wynalazków zgłoszenia uważa się za wycofane, a postępowanie umarza się.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Urząd Patentowy nie wzywa zgłaszającego do dokonania w dokumentacji poprawek wynikających z wycofania niektórych wynalazków. Zgłaszający może dokonać takich poprawek samodzielnie.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli zgłaszający, bez wezwania Urzędu Patentowego, dokona wydzielonych zgłoszeń wynalazków zawartych w pierwszym zgłoszeniu.

§ 27. Pod rygorem umorzenia postępowania Urząd Patentowy może:

1) wzywać zgłaszającego do złożenia wyjaśnień dotyczących treści opisu, zastrzeżeń lub rysunków, a także do wprowadzenia określonych poprawek lub uzupełnień w opisie wynalazku, w zastrzeżeniach lub rysunkach, jeżeli jest to potrzebne do zrozumienia przez eksperta wynalazku i zakresu żądanej ochrony,
2) żądać od zgłaszającego dostarczenia w wyznaczonym terminie rysunków.

§ 28. 1. Urząd Patentowy może wskazać na celowość przedstawienia modeli lub próbek, jeżeli w istotnym stopniu ułatwi to zrozumienie wynalazku i nie będzie stanowić dla zgłaszającego znacznego utrudnienia.

2. Jeżeli zgłaszający nie nadeśle modeli i próbek w wyznaczonym terminie, Urząd Patentowy podejmie decyzję w sprawie udzielenia patentu na podstawie posiadanych materiałów.

3. Wymiary modeli i próbek nie mogą przekraczać 50 cm x 50 cm x 50 cm. Modele i próbki powinny być wykonane w sposób trwały.

4. Modele i próbki po wykorzystaniu są niszczone, chyba że zgłaszający, przesyłając je, zaznaczy, iż żąda ich zwrotu.

§ 29. 1. Niezwłocznie po sporządzeniu sprawozdania o stanie techniki Urząd Patentowy przesyła je zgłaszającemu. Podstawą sporządzenia sprawozdania jest dostępna w zbiorach Urzędu Patentowego literatura patentowa w językach: angielskim, niemieckim i francuskim oraz zgłoszenia i udzielone patenty polskie, a także każda inna, którą ekspert mógłby powołać. W przypadku analogów ekspert może wskazać jedno źródło w języku, który jest mu najlepiej znany.

2. W sprawozdaniu o stanie techniki, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy, wyszczególnia się:

1) klasy patentowe, w których prowadzono badania,
2) kraje, w których prowadzono poszukiwania (z podaniem edycji),
3) dokumenty, z których korzystano w trakcie prowadzenia badania,
4) odniesienie wniosków wynikających z dokumentów, o których mowa w pkt 3, do zgłoszonych zastrzeżeń patentowych.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 3, dzieli się na następujące kategorie oznaczone symbolami:

1) dokument podważający nowość rozwiązania — X,
2) dokument podważający poziom wynalazczy rozwiązania — Y,
3) dokument stanowiący znany stan techniki niepodważający nowości i poziomu wynalazczego — A,
4) dokument wcześniejszy, ale opublikowany po dacie zgłoszenia rozwiązania — E.

4. Sprawozdanie o stanie techniki opatruje się pieczęcią i podpisem osoby, która je sporządziła.

5. Po ogłoszeniu o zgłoszeniu, sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, może być udostępniane osobom trzecim. Sprawozdanie jest udostępniane w bibliotece Urzędu Patentowego, na uzasadniony wniosek osoby zainteresowanej, w dniach i godzinach pracy Urzędu Patentowego.

6. Prezes Urzędu Patentowego może zarządzić publikację sprawozdań ze stanu techniki, które zostały już udostępnione po ogłoszeniu o zgłoszeniu.

§ 30. Jeżeli zgłaszający w toku rozpatrywania zgłoszenia bądź w wyniku złożenia zgłoszeń wydzielonych, o których mowa w § 26, wprowadzi do zgłoszenia uzupełnienia lub poprawki wykraczające poza ujawniony w dniu dokonania zgłoszenia przedmiot rozwiązania, Urząd Patentowy stwierdza ich niedopuszczalność i wzywa zgłaszającego do dokonania odpowiedniej korekty.

§ 31. Przeprowadzając badania, wykorzystuje się w szczególności wszystkie materiały ujawnione w sprawozdaniu o stanie techniki, a także każdy inny materiał, który ma związek z wynalazkiem.

§ 32. 1. Przeprowadzając badania, Urząd Patentowy:

1) nie uznaje przedmiotu zgłoszenia za wynalazek, w szczególności jeżeli stwierdzi, że nie dotyczy on żadnego wytworu materialnego nadającego się do wykorzystania, określonego za pomocą cech technicznych odnoszących się do jego budowy lub składu ani określonego sposobu technicznego oddziaływania na materię, bądź nowego zastosowania substancji stanowiącej część stanu techniki,
2) nie uznaje przedmiotu zgłoszenia za nowy wynalazek, jeżeli może wskazać dowody, w świetle których wszystkie cechy rozwiązania bądź wariantu rozwiązania ujętego w zgłoszeniu, uwzględnione łącznie, obejmują stan techniki i nie charakteryzują się uzyskaniem nieoczekiwanego skutku,
3) uznaje zgłoszony wynalazek odpowiadający kryteriom nowości za rozwiązanie nieposiadające poziomu wynalazczego, jeżeli może wskazać dowody określające stan techniki w zakresie uzasadniającym stwierdzenie, że realizacja lub stosowanie wynalazku wynika bezpośrednio z tego stanu, przy uwzględnieniu przeciętnej wiedzy właściwej dla znawcy danej dziedziny techniki,
4) nie uznaje przedmiotu zgłoszenia za rozwiązanie nadające się do przemysłowego stosowania, w szczególności jeżeli stwierdzi niemożliwość jego wykorzystania do uzyskania wytworu bądź zastosowania opisanego sposobu w sensie technicznym.

2. Urząd Patentowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 49 ustawy, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, a także jeżeli stwierdzi, że:

1) zgłoszony wynalazek jest wyłączony spod ochrony, zgodnie z art. 29 ustawy,
2) wynalazek nie został przedstawiony w sposób dostatecznie ujawniający wszystkie istotne dane potrzebne do jego zrealizowania albo w zastrzeżeniach patentowych zgłaszający nie określił zakresu żądanej ochrony przez wskazanie choćby jednej cechy technicznej odnoszącej się do przedmiotu zgłoszenia, o której mowa w art. 33 ust. 3 ustawy,
3) ubiegający się o patent nie jest uprawniony do patentu.

3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, Urząd Patentowy wyznacza zgłaszającemu termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i mate-

riałów mogących świadczyć o braku ustawowych warunków do uzyskania patentu.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, gdy brak ustawowych warunków do uzyskania patentu dotyczy tylko części zgłoszenia.

5. Zgłaszający, godząc się w całości lub części z zarzutami przedstawionymi w myśl ust. 2, może w wyznaczonym terminie wprowadzić do zgłoszenia uzupełnienia lub poprawki, które jego zdaniem usuwają przeszkody do udzielenia patentu. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi, że wprowadzone uzupełnienia i poprawki nie usuwają wskazanych poprzednio przeszkód do udzielenia patentu, nie jest obowiązany do wyznaczania nowego terminu na wypowiedzenie się co do tych przeszkód.

6. Brak odpowiedzi zgłaszającego w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, nie zwalnia Urzędu Patentowego od ponownego rozpatrzenia zasadności wydania decyzji o odmowie udzielenia patentu.

§ 33. 1. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu patentu Urząd Patentowy może:

1) zażądać od zgłaszającego, pod rygorem umorzenia postępowania, wprowadzenia określonych poprawek lub uzupełnień w dokumentacji zgłoszenia w zakresie potrzebnym do należytego przedstawienia wynalazku oraz usunięcia z opisu wynalazku zastrzeżeń i rysunków fragmentów sprzecznych z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami albo określających cechy i zalety, których wynalazek nie posiada, a także określeń fantazyjnych i imion własnych, wydając w tej sprawie postanowienie,
2) samodzielnie dokonać korekty opisu wynalazku, zastrzeżeń lub rysunków jedynie w celu usunięcia nieistotnych usterek formalnych i innych oczywistych pomyłek oraz błędów językowych, a także w przypadkach, o których mowa w ust. 2.

2. W przypadku wydania decyzji o udzieleniu patentu w odniesieniu do części zgłoszenia, o którym mowa w art. 50 ust. 2 ustawy, Urząd Patentowy postanawia jednocześnie o dokonaniu zmian w opisie, zastrzeżeniach i rysunkach, wskazując je wyraźnie w sentencji decyzji.

3. W przypadku określonym w ust. 2 zmiany w opisie zgłoszeniowym polegają na usunięciu, do celów publikacji opisu, jego wyraźnie wyodrębnionych części, przede wszystkim zastrzeżeń patentowych, dotyczących wynalazków, na które odmawia się ochrony, a także na dokonaniu poprawek o charakterze porządkowym, które w związku z tym są niezbędne, w szczególności dotyczących tytułu i określenia przedmiotu wynalazku.

§ 34. 1. Do rozpatrywania zgłoszenia wzoru użytkowego przepisy § 17—31, § 32 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2—6, § 33, 35 i 36, z zastrzeżeniem ust. 2—5, stosuje się odpowiednio.

2. Urząd Patentowy wydaje decyzję o odmowie udzielenia prawa ochronnego również w przypadku, gdy stwierdzi, że zgłoszony wzór użytkowy nie zaspokaja żadnej potrzeby odnoszącej się do wytwarzania lub korzystania z wyrobu (użyteczność rozwiązania).

3. Sprawdzenie zgłoszenia wzoru użytkowego obejmuje poza zakresem, o którym mowa w § 17, również stwierdzenie, czy zgłoszenie to zawierało w dacie zgłoszenia rysunek lub rysunki odnoszące się do przedmiotu wzoru.

4. Jeżeli Urząd Patentowy w toku badania stwierdzi, że złożony w zgłoszeniu wzoru użytkowego rysunek nie ilustruje rozwiązania, stosuje się odpowiednio przepis § 32 ust. 2 pkt 2.

5. Zmiany w opisie zgłoszeniowym, o których mowa w § 33 ust. 3, mogą polegać na wykreśleniu w opisie, zastrzeżeniach i rysunkach tych części, które nie mogą być usunięte, i dokonaniu niezbędnych poprawek w tekście. Wykreślenia i poprawki powinny być dokonane w sposób zapewniający czytelność tekstu.

§ 35. 1. Wszelkie pisma Urząd Patentowy kieruje pod adres podany przez zgłaszającego.

2. Jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika, Urząd Patentowy kieruje pisma pod adres pełnomocnika.

3. Na wniosek zgłaszającego lub pełnomocnika i po wniesieniu opłaty Urząd Patentowy dodatkowo doręcza pisma pod każdy wskazany przez nich adres.

§ 36. 1. W toku rozpatrywania zgłoszeń wynalazków lub wzorów użytkowych Urząd Patentowy może, na wniosek zgłaszającego, wydać dowód pierwszeństwa, o którym mowa w art. 19 ustawy.

2. Dowód pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 1, składa się z:

1) zaświadczenia Urzędu Patentowego zawierającego nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego, tytuł wynalazku, jeżeli został on w zgłoszeniu określony, datę i numer zgłoszenia oraz
2) kopii dokumentów wymienionych w art. 31 ustawy, które zgłaszający dołączył do podania w zgłoszeniu dającym podstawę do ustalenia daty tego zgłoszenia. Urząd Patentowy potwierdza zgodność tych kopii z oryginałem oraz zamieszcza informację o dokonanej przed wydaniem dowodu zmianie zgłaszającego, jeżeli taka zmiana miała miejsce.

3. Na zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Urząd Patentowy zamieszcza adnotację o dacie uprzedniego pierwszeństwa, o jaką zgłaszający ubiega się w przypadku wcześniejszego wystawienia wynalazku na wystawie.

4. Zaświadczenie opatruje pieczęcią i podpisuje osoba upoważniona na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 37. Urząd Patentowy po sprawdzeniu, że należna opłata okresowa została uiszczona w terminie, dokonuje wpisu do rejestru o udzieleniu patentu oraz publikuje opis patentowy, a także wydaje uprawnionemu dokument patentowy.

§ 38. 1. Dokument patentowy, oprócz elementów wymienionych w art. 54 ustawy, składa się z zaświadczenia o udzieleniu patentu wskazującego uprawnionego, numer patentu i tytuł wynalazku.

2. Dokument patentowy, o którym mowa w ust. 1, opatruje pieczęcią i podpisuje osoba upoważniona do tego na piśmie przez Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 39. W ogłoszeniu w „Wiadomościach Urzędu Patentowego" o udzieleniu patentu podaje się w szczególności:

1) numer patentu,

2) datę i numer zgłoszenia,

3) datę ogłoszenia o zgłoszeniu,

4) symbol międzynarodowej klasyfikacji patentowej,

5) tytuł wynalazku,

6) nazwisko i imię lub nazwę uprawnionego,

7) nazwisko i imię twórcy wynalazku.

§ 40. 1. Do praw ochronnych na wzory użytkowe, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy § 37—39 stosuje się odpowiednio.

2. Opisy wzorów użytkowych nie podlegają publikacji. Opisy te udostępnia się odpłatnie osobom trzecim na żądanie w formie odbitek, a także w bibliotece Urzędu Patentowego.

Rozdział 5

Rozpatrywanie zgłoszeń międzynarodowych

§ 41. 1. Zgłoszenie międzynarodowe, składane w urzędzie przyjmującym, powinno być sporządzone w języku angielskim, francuskim lub niemieckim.

2. Wszystkie części zgłoszenia międzynarodowego powinny być złożone w trzech egzemplarzach.

3. Podanie zgłoszenia międzynarodowego powinno być sporządzone na formularzu opracowanym przez Biuro Międzynarodowe.

§ 42. 1. Zgłoszenie międzynarodowe, o którym mowa w § 41, podlega opłacie za przekazanie oraz opłacie międzynarodowej przewidzianej w regulaminie.

2. Opłata za przekazanie, o której mowa w ust. 1, powinna być uiszczona z góry. Opłata ta może być także uiszczona w ciągu miesiąca od dnia doręczenia wezwania Urzędu Patentowego o jej uiszczenie.

§ 43. 1. O dokonaniu przez Biuro Międzynarodowe publikacji zgłoszenia międzynarodowego, w którym zgłaszający ubiega się o uzyskanie ochrony w Polsce, Urząd Patentowy zamieszcza informację w „Biuletynie Urzędu Patentowego".

2. Urząd Patentowy podejmuje postępowanie w sprawie zgłoszenia międzynarodowego, jako urząd wyznaczony lub urząd wybrany, po otrzymaniu, w terminach przewidzianych w układzie, kopii zgłoszenia międzynarodowego, jego tłumaczenia na język polski oraz opłaty krajowej.

3. Tłumaczenie, o którym mowa w ust. 2, może być, z wyjątkiem tłumaczenia podania oraz skrótu opisu, złożone najpóźniej w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku.

4. Opłata krajowa powinna być uiszczona z góry wraz z wnioskiem. Opłata ta może być także uiszczona w ciągu miesiąca od dnia doręczenia wezwania Urzędu Patentowego do jej uiszczenia.

5. Tłumaczenie zgłoszenia międzynarodowego, o którym mowa w ust. 2, powinno obejmować:

1) podanie,

2) opis wynalazku lub wzoru użytkowego,

3) zastrzeżenia patentowe lub ochronne,

4) tekst zamieszczony na rysunkach,

5) skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego.

6. Tłumaczenie zastrzeżeń, o których mowa w ust. 5 pkt 3, powinno zawierać tłumaczenie ich wersji pierwotnej i wersji zmienionej na podstawie art. 19 układu oraz tłumaczenie każdego oświadczenia złożonego zgodnie z art. 19 układu.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio, jeżeli części zgłoszenia międzynarodowego wymienione w ust. 5 zmieniono na podstawie art. 34 ust. 2 układu.

8. Tłumaczenie zgłoszenia międzynarodowego powinno być złożone w trzech egzemplarzach, z wyjątkiem podania, które powinno być złożone w jednym egzemplarzu.

9. Wraz z tłumaczeniem zgłoszenia międzynarodowego należy, z zastrzeżeniem ust. 10, złożyć dokumenty, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—4, a także oświadczenie wskazujące podstawę prawa do patentu lub prawa ochronnego oraz wskazanie twórców i ich adresów, jeżeli nie zostali wskazani w podaniu.

10. Wymóg złożenia dowodu pierwszeństwa nie obejmuje przypadku, gdy dotyczy on zgłoszenia dokonanego wcześniej w Urzędzie Patentowym albo gdy dowód taki, dostarczony Urzędowi Patentowemu, zgodnie z regulaminem, przez Biuro Międzynarodowe, jest sporządzony w jednym z języków, o których mowa w ust. 13.

11. Dokumenty, o których mowa w ust. 9, powinny być złożone w jednym egzemplarzu.

12. Jeżeli dokumenty wymienione w ust. 9 zostały sporządzone w języku innym niż polski, należy załączyć do nich, z zastrzeżeniem ust. 13, tłumaczenie na język polski, podpisane przez tłumacza oraz poświadczone przez zgłaszającego lub jego pełnomocnika.

13. Przepis ust. 11 nie ma zastosowania do dokumentu, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, jeżeli dokument ten został sporządzony w języku angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim albo zostało załączone do tego dokumentu tłumaczenie na jeden z tych języków.

14. Jeżeli Urząd Patentowy w toku postępowania, o którym mowa w ust. 2, stwierdzi, że nie zostały zło-

żone bądź otrzymane z Biura Międzynarodowego kopia zgłoszenia międzynarodowego i dokumenty, o których mowa w ust. 9, wzywa do ich nadesłania w wyznaczonym terminie.

§ 44. W postępowaniu, o którym mowa w § 43 ust. 2, Urząd Patentowy akceptuje przekazanie korespondencji, odnoszącej się do zgłoszenia międzynarodowego, telefaksem, jeżeli oryginał pisma przekazanego tą drogą, wraz z pismem przewodnim wskazującym na fakt wcześniejszego przekazania, zostanie dostarczony do Urzędu w ciągu 30 dni od dnia takiego przekazania.

§ 45. 1. Zgłoszenie międzynarodowe, w sprawie którego Urząd Patentowy podjął postępowanie, jako urząd wyznaczony lub urząd wybrany, otrzymuje numer zgłoszenia krajowego.

2. Urząd Patentowy ogłasza w „Biuletynie Urzędu Patentowego" o zgłoszeniach międzynarodowych, w zakresie których podjęto postępowanie przed Urzędem Patentowym, działającym jako urząd wyznaczony lub urząd wybrany.

§ 46. 1. Jeżeli w zgłoszeniu międzynarodowym brak jest sprawozdania z międzynarodowego poszukiwania w odniesieniu do niektórych części zgłoszenia uznanych przez Międzynarodowy Organ Poszukiwań jako niespełniające wymogu jednolitości, to te części zgłoszenia międzynarodowego, w zakresie, w jakim Urząd Patentowy uzna za niespełniające wymogu jednolitości, uważa się za wycofane, a postępowanie w tej części umarza się.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli zgłaszający, na wezwanie Urzędu Patentowego, złoży oddzielne zgłoszenia i uiści za nie opłaty przewidziane dla zgłoszeń dokonanych bezpośrednio w Urzędzie Patentowym.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załączniki do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 2001 r. (poz. 1119)

Załącznik nr 1

WYMAGANIA FORMALNE
DOTYCZĄCE ZGŁOSZENIA WYNALAZKU I WZORU UŻYTKOWEGO

1. Wszystkie części zgłoszenia (opis, zastrzeżenia, rysunki oraz skrót opisu) powinny być przedstawione w takiej formie, aby były w pełni czytelne we wszystkich szczegółach po reprodukcji ze zmniejszeniem liniowym do 2/3.
2. Żaden arkusz nie może być złożony, zmięty ani rozdarty i nie powinien mieć śladów ścierania ani poprawiania, przebitek i napisów między wierszami. Odstępstwa od tej zasady mogą być dopuszczone, jeżeli nie wywołują one wątpliwości co do autentyczności treści i nie utrudniają dobrej reprodukcji.
3. Powinna być wykorzystana tylko jedna strona każdego arkusza.
4. Każdy arkusz powinien być wykorzystany pionowo, tzn. krótsze boki powinny być u góry i u dołu.
5. Wszystkie części zgłoszenia powinny być wykonane na papierze giętkim, mocnym, białym, gładkim, nieprzezroczystym i trwałym. Dopuszcza się jednak, aby jeden egzemplarz opisu i jeden egzemplarz zastrzeżeń były wykonane na papierze przebitkowym, a rysunki na niełamliwej kalce technicznej.
6. Każda część zgłoszenia powinna rozpoczynać się na oddzielnym arkuszu.
7. Jeżeli jakaś część zgłoszenia składa się z dwóch lub większej liczby arkuszy, to arkusze te powinny być ze sobą połączone w sposób umożliwiający ich odrębne przeglądanie.
8. Arkusze powinny mieć format A4 (297 mm x 210 mm).
9. Minimalne wymiary marginesów na arkuszach zawierających podanie, opis, zastrzeżenia i skrót powinny być następujące: margines górny pierwszego arkusza oprócz podania — 80 mm, margines górny innych arkuszy — 20 mm, margines lewy — 35 mm, margines prawy — 20 mm, margines dolny — 20 mm.
10. Minimalne wymiary marginesów na arkuszach zawierających rysunki powinny być następujące: margines górny — 25 mm, margines lewy — 35 mm, margines prawy — 15 mm, margines dolny — 10 mm.
11. Arkusze nie mogą mieć ramki ani pojedynczych linii oddzielających którykolwiek z marginesów od reszty powierzchni arkusza.
12. Marginesy arkuszy powinny być czyste.
13. Jeżeli jakaś część zgłoszenia składa się z dwóch lub większej liczby arkuszy, to arkusze te powinny być kolejno ponumerowane cyframi arabskimi. Dla każdej części zgłoszenia numeracja powinna być osobna, przy czym numery powinny być umieszczone pośrodku każdego arkusza u góry, poniżej górnego marginesu.
14. Zaleca się numerowanie każdego piątego wiersza każdego arkusza opisu, przy czym numery (5, 10, 15 itd.) powinny być umieszczone po lewej stronie arkusza na prawo od marginesu.

15. Podanie, opis, zastrzeżenia i skrót opisu powinny być napisane na maszynie lub wydrukowane.
16. Odstęp między wierszami przy pisaniu na maszynie powinien wynosić około 6 mm.
17. W razie konieczności wzory matematyczne i chemiczne oraz rzadko spotykane znaki pisarskie, symbole i litery greckie mogą być napisane ręcznie.
18. Wszystkie teksty powinny być sporządzone w kolorze czarnym, w sposób uniemożliwiający ich łatwe ścieranie i tak, aby duże litery miały wysokość nie mniejszą niż 2,1 mm.
19. Podanie, opis, zastrzeżenia i skrót nie mogą w tekście zawierać rysunków.
20. Opis, zastrzeżenia i skrót mogą w tekście zawierać wzory matematyczne i chemiczne, z wyjątkiem wykazu sekwencji nukleotydów i aminokwasów, który zamieszcza się na końcu opisu jako „wykaz sekwencji".
21. Opis i skrót mogą zawierać tablice; zastrzeżenie może zawierać tablice tylko wtedy, gdy ze względu na przedmiot zastrzeżenia jest to konieczne.
22. Rysunki nie powinny zawierać tekstu, z wyjątkiem pojedynczych wyrazów, takich jak „woda", „para", „otwarte", „zamknięte", „przekrój AB" — gdy są one konieczne. Dopuszcza się także umieszczenie w schematach technologicznych i schematach blokowych kilku wyrazów niezbędnych do zrozumienia schematu.
23. Rysunki powinny być wykonane starannie liniami trwałymi, czarnymi, dostatecznie intensywnymi i ostrymi. Nie można stosować kolorów ani cieniowania.
24. Przekroje na rysunkach powinny być ukośnie kreskowane w sposób nieutrudniający czytania linii odsyłających oraz linii głównych.
25. Wszystkie cyfry, litery i linie odsyłające na rysunkach powinny być wyraźne. Cyfr i liter nie należy ujmować w nawiasy, kółka ani cudzysłowy.
26. Wszystkie elementy danej figury rysunku powinny być we właściwej proporcji w stosunku do pozostałych elementów tej figury, chyba że użycie innej proporcji jest niezbędne dla czytelności figury.
27. Wysokość cyfr i liter na rysunkach nie powinna być mniejsza niż 3,2 mm.
28. Na arkuszu rysunku może znajdować się więcej niż jedna figura, lecz wyraźnie oddzielone jedna od drugiej. Zaleca się stosowanie pionowej pozycji figur. Poszczególne figury powinny być ponumerowane kolejno cyframi arabskimi.
29. Na rysunkach nie powinno być oznaczeń odsyłających, niewymienionych w opisie, i odwrotnie — w opisie nie powinno być oznaczeń nieumieszczonych na rysunkach. Oznaczenia odsyłające, dotyczące tych samych elementów, powinny być jednakowe w całym zgłoszeniu.
30. Oznaczenia odsyłające, umieszczone w tekście opisu, powinny być podkreślone.
31. Jeżeli rysunki mają dużo oznaczeń odsyłających, zaleca się dołączenie do zgłoszenia oddzielnego arkusza, zawierającego wszystkie oznaczenia odsyłające i przyporządkowane im wszystkie nazwy elementów nimi oznaczonych (wykaz oznaczeń).

Załącznik nr 2

WYMAGANIA DOTYCZĄCE DOKUMENTÓW ZAŁĄCZONYCH DO ZGŁOSZENIA WYNALAZKU I WZORU UŻYTKOWEGO

1. Dowód pierwszeństwa wynikającego z wcześniejszego zgłoszenia składa się z:
   1) kopii lub odpisu takiego zgłoszenia, poświadczonego za zgodność z oryginałem przez właściwy organ, w którym dokonano zgłoszenia,
   2) zaświadczenia wydanego przez organ wymieniony w pkt 1, wskazującego datę dokonania zgłoszenia oraz, jeżeli dotyczy, także datę wystawienia wynalazku lub wzoru użytkowego na wystawie, o której mowa w art. 16.
2. Dowód pierwszeństwa wynikającego z wystawienia wynalazku lub wzoru użytkowego składa się z:
   1) zaświadczenia kierownika wystawy o wystawieniu wynalazku lub wzoru użytkowego na danej wystawie; zaświadczenie to powinno zawierać nazwisko i imię lub nazwę wystawcy, nazwę i miejscowość, okres jej trwania, datę wystawienia wynalazku lub wzoru użytkowego, a także stwierdzenie tożsamości wystawionego przedmiotu z załączonym opisem i rysunkiem tego przedmiotu,
   2) opisu i rysunku wystawionego przedmiotu, ujawniających jego zasadnicze cechy techniczne, poświadczonych przez kierownika wystawy w sposób niebudzący wątpliwości co do autentyczności treści tych dokumentów,
   3) dokumentu stwierdzającego, że wystawa miała charakter wystawy międzynarodowej oficjalnej lub oficjalnie uznanej, w razie gdy wystawa była zorganizowana za granicą.
3. Oświadczenie o datach pierwszeństwa powinno zawierać:
   1) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego,
   2) tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
   3) numer zgłoszenia dokonanego w Urzędzie Patentowym, jeżeli numer ten jest już znany zgłaszającemu,

4) oświadczenie o zastrzeżeniu przez zgłaszającego uprzedniego pierwszeństwa,

5) wyszczególnienie numerów zastrzeżeń patentowych lub ochronnych wraz z odpowiadającymi poszczególnym zastrzeżeniom datami uprzedniego pierwszeństwa; obok każdej z tych dat należy umieścić nazwę kraju, w którym dokonano odpowiedniego zgłoszenia, oraz numer tego zgłoszenia albo nazwę, miejsce i kraj wystawy; rozumie się, że zastrzeżeniom, które nie zostały wymienione, odpowiada data pierwszeństwa ze zgłoszenia dokonanego w Urzędzie Patentowym,

6) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika oraz datę.

4. Oświadczenie zgłaszającego o podstawie do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa powinno zawierać:

1) nazwisko i imię lub nazwę osoby, na którą jest wystawiony dowód pierwszeństwa,

2) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego,

3) tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego oraz kraj, datę i numer zgłoszenia lub oznaczenie wystawy,

4) wskazanie podstawy uprawnienia do korzystania z uprzedniego pierwszeństwa,

5) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika oraz datę.

5. Zaświadczenie o deponowaniu mikroorganizmu powinno zawierać:

1) nazwę i adres instytucji depozytowej, w której złożono depozyt,

2) nazwisko i imię lub nazwę deponenta,

3) numer nadany depozytowi przez instytucję depozytową.

6. W przypadku określonym w art. 239 ustawy pełnomocnictwo obejmuje kopię upoważnienia i oświadczenia, o których mowa w tym artykule.

7. Jeżeli dokument, o którym mowa w ust. 1 załącznika, sporządzony został w innym języku niż język polski, angielski, francuski, niemiecki lub rosyjski, należy załączyć do niego tłumaczenie na jeden z tych języków, podpisane przez tłumacza oraz poświadczone przez zgłaszającego lub jego pełnomocnika. Dokumenty te oraz ich tłumaczenia powinny być połączone ze sobą w sposób dający gwarancję, że są one identyczne pod względem treści.

8. Jeżeli dokumenty wymienione w ust. 2—5 załącznika, a także dowody, o których mowa w § 21 rozporządzenia, zostały sporządzone w innym języku niż język polski, należy załączyć do nich tłumaczenie na język polski. Przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.